

น้ำส้มสายชูปลอม

โดย เกษม ปรามวิบุตฺตง

ท่านผู้อ่านอาจจะรู้สึกแปลกใจที่ทำไมวารสารฉบับนี้ถึงลงเรื่องน้ำส้มสายชูไม่ได้เกี่ยวกับวิชาการทางวิศวกรรมเลย แต่ที่ผู้เขียนคัดสรรใจเอาเรื่องนี้นั้นก็เพราะเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของประชาชนทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นเรื่องน้ำส้มสายชูปลอมพอจะถือได้ว่าเป็นบริการประชาชนที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ของเราพยายามทำ

เรื่องน้ำส้มสายชูปลอมไม่ใช่เรื่องใหม่ บางที่ผู้อ่านเกือบทุกท่านอาจจะได้ยินหรืออ่านข่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้มานานแล้ว ผู้เขียนก็คงเหมือนกับผู้อ่านอื่น ๆ คือได้อ่านข่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้จากหนังสือพิมพ์รายวัน, รายสัปดาห์ และได้ฟังจากวิทยุกระจายเสียงทั้ง ๆ ที่ทราบว่าทางกระทรวงสาธารณสุขได้บอกว่าน้ำส้มปลอมเป็นกรรกก้ามะถัน ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภค และทางกระทรวงฯ ยังได้แจ้งวิธีทดสอบน้ำส้มว่าแท้หรือปลอมโดยการใส่สารละลายแบเรียมคลอไรด์ใส่ลงไปให้น้ำส้มที่สงสัย ถ้าเป็นน้ำส้มปลอมที่ใช้กรรกก้ามะถันจะมีตะกอนสีขาวของแบเรียมซัลเฟตเกิดขึ้น ทั้ง ๆ ที่ทราบผู้เขียนก็หลงใช้กรรกก้ามะถันหรือน้ำส้มปลอมอยู่หลายสัปดาห์

ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าสารละลายแบเรียมคลอไรด์ ไม่ใช่ของใช้ประจำบ้านของผู้เขียนที่พอจะหยิบมาทดสอบได้ง่าย ๆ ผู้เขียนยังโชคที่ที่มีห้องปฏิบัติการในมหาวิทยาลัยที่พอจะหยิบหาสารเคมีเหล่านี้ได้ง่าย ๆ แต่ศาสตราจารย์และชาวไทยอีกหลายล้านไม่มีทางทราบได้เลย ถ้าถามที่ผู้เขียนถามตัวเองและยังตอบไม่ได้เลย ก็คือว่าทำไมรัฐบาลไม่สั่งให้มีการกวาดล้างน้ำส้มปลอมออกจากตลาดเสีย ทำไมไม่จัดการเอาผู้ปลอมน้ำส้มมาลงโทษให้สาสม จะปล่อยให้ราษฎรช่วยเหลือตัวเองในเรื่องนี้ ผู้เขียนเห็นว่าจะไม่ได้ช่วยอุปสรรคที่ยกมาแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องของรัฐบาลโดยตรงเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเด็ก

เพราะมันเกี่ยวกับสุขภาพของคนทั้งชาติ ผู้เขียนเห็นด้วยกับวิถึนุเวทวิจารณ์ซึ่งเขียนในหนังสือชาวกรุงฉบับประจำเดือนกรกฎาคมว่า ผู้ปลอมनाสัมสายชูเป็นอาชญากรเล็ดเขีนที่สุด เพราะว่าเขาสามารถที่จะฆ่าคนเป็นล้านได้ ซึ่งถ้าว่าตามวิถึนุเวทวิจารณ์แล้วการปลอมनाสัมนั้นร้ายยิ่งกว่าการฆ่าเขโรอื่นเสียอีก เพราะเขโรอื่นมีกนสูบน้อย และคนที่สูบส่วนใหญ่รู้ว่าคนทำอะไรและมีโทษอย่างไร แต่คนไทยคาค่า ๆ ที่ทานनाสัมปลอมไม่มีทางที่จะทราบได้เลย เพราะฉะนั้นการที่เราจะพูดว่าเขาถูกฆ่าอย่างเล็ดเขีนจะผิดหรือ?

ด้วยความแค้นที่ตัวเองก็โดนหลอก ด้วยความแค้นที่ไม่เห็นรัฐบาลดำเนินการให้เด็ดขาด และด้วยความเป็นห่วงเพื่อนร่วมชาติ และโดยเฉพาะคนในจังหวัดขอนแก่น ผู้เขียนจึงได้ไปกวานซื้อनाสัมชนิดต่าง ๆ ที่มีขายในตลาดขอนแก่นแล้วเอามาทดสอบคุณภาพกว่าในเจ็ดตราที่เอามาทดสอบมีเพียง 2 ตราที่อาจจะเป็นनाสัมจริง (ทดสอบยังไม่เสร็จ) อีก 5 ตรา เป็นनाสัมปลอมอย่างจัง แต่ที่ร้ายที่สุดก็คือในบรรดาनाสัมปลอมที่พบ 2 ตรา เป็นกรรกลือซึ่งมีพิษพอ ๆ กับกรรกก้ามะถัน แต่ทดสอบด้วยวิธีที่กระทรวงสาธารณสุขแนะนำไม่ได้ คือถ้าเติมแบเรียมคลอไรด์จะไม่มีตะกอนเกิดขึ้นแสดงว่าขณะนั้นผู้ปลอมได้พัฒนาการไปมาก ด้วยเหตุนี้ 2 ตรา ซึ่งขณะนั้นตรวจไปแล้วพบว่าไม่ใช่ทั้งกรรกก้ามะถันและกรรกลือ แต่ยังมีพิษเพราะอาจจะเป็นกรรกกินปะสิวได้ หากที่สงสัยเป็นจริงก็แสดงว่าการที่จะหานาสัมสายชูที่ไม่ปลอมทานในตลาดเมืองขอนแก่นคงทำได้ยาก

เพื่อจะเป็นการช่วยเหลือแม่บ้านชาวมหาวิทยาลัยขอนแก่น และชาวจังหวัดขอนแก่น ผู้เขียนจึงได้แนบผลการสอบมากับบทความนี้คงจะเห็นได้จากตารางข้างล่างนี้ในตารางจะบอกชื่อและชนิดของกรรกที่พบ ส่วนความเข้มข้นผู้เขียนเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องบอก เพราะว่าไม่เป็นประโยชน์อะไร แต่พอจะบอกได้ว่าหว่านาสัมเหล่านี้ถ้าถูกเนื้อตัวหรือเสื้อผ้าอาจจะทำให้ไหม้ได้ ตราที่มีขายมากที่สุดในตลาดสดเมืองขอนแก่นก็คือครามาบัสสีแดง ซึ่งเป็นกรรกก้ามะถันอย่างเข้มข้น สำหรับตราหนึ่งทั้งสองสีคือสีใสและสีแดง แต่ทั้งสองอย่างเป็นกรรกก้ามะถัน

ผู้เขียนหวังว่าบทความนี้นคงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านบ้าง และหวังว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองจะพยายามกำจัดพวกนาสัมปลอมพวกนี้โดยเร็วที่สุด และสวดท้ายขอขอบคุณอาจารย์สำราญ เรืองศรี และผู้ช่วยที่ช่วยวิเคราะห์นาสัมเหล่านี้โดยละเอียดด้วย.

